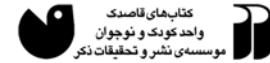

به نام خدای مهرaban

جان و مری گریبین
- پریسا همایون روز -

کتاب‌های قاصدک
واحد کردک و نوجوان

موسسه نشر و تحقیقات ذکر

مقدمه

در گذشته‌هایی نه چندان دور، دانشمندان تصوّر می‌کردند که جهان از هیچ قانون ثابت و مشخصی پیروی نمی‌کند. به علاوه، طبق عقاید آن دوران، زمین ثابت بود و خورشید و تمام سیارات به دور آن می‌چرخیدند.

«نیکولاس کوپرنیک» اوّلین کسی بود که به خود جرئت داد تا عقایدش را راجع به وضعیت زمین و خورشید منتشر کند. ولی نظریه‌ی او کاملاً بر خلاف عقاید و تعلیمات کلیسا بود. طبق تعالیم کلیسا، زمین مرکز عالم به شمار می‌رفت و دیگر اجرام آسمانی به دور آن می‌چرخیدند. اما کوپرنیک خورشید را مرکز منظومه‌ی شمسی می‌دانست. او اعلام کرد که نه تنها زمین مرکز عالم نیست، بلکه همانند دیگر سیارات منظومه‌ی شمسی در حال گردش به دور خورشید است. به این ترتیب، انتشار نظریه‌ی خورشید مرکزی کوپرنیک در

دهه‌ی ۱۵۴۰ میلادی تحول عظیمی در علم نجوم به وجود آورد. چند سال بعد «تیکوبراہه» (۱۵۴۶ - ۱۶۰۱ م.) مطالعات دقیقی در مورد حرکت سیارات کرد. او سال‌ها به رصد سیارات و ستارگان پرداخت و فهرستی از آن‌ها تهییه کرد.

«یوهانس کپلر» (۱۵۷۱ - ۱۶۳۰ م.) یکی از طرفداران نظریه‌ی خورشید مرکزی کوبرنیک بود. در آن زمان، دانشمندان معتقد بودند که مدار سیارات، دایره‌ای شکل است؛ زیرا دایره را شکل کامل و بینقصی می‌دانستند و تصوّر می‌کردند که تنها کمال مطلوب برای اجرام آسمانی، حرکت روی مدار دایره‌ای شکل است. کپلر که ریاضیدان قابلی بود، با استفاده از تحقیقات و یافته‌های تیکوبراہه در مورد حرکت سیارات، متوجه شد که مدار سیارات بیضی است. او در مورد قوانینی که حرکت سیارات را به دور خورشید توضیح می‌دهند، کارکرد و این نظریه را مطرح کرد که جهان و آن‌چه در آن رخ می‌دهد، از قوانین خاصی پیروی می‌کند.

در همان زمان، «گالیلئوگالیلئی» (۱۵۶۴ - ۱۶۴۲ م.) در ایتالیا به کشفیات بیشتری دست یافت. او نشان داد که حرکت آونگ و لغزیدن گلوله بر سطح شب‌دار، تابع یک سری قوانین خاص است و تمام اجسام روی زمین، از همین قوانین پیروی می‌کنند. گالیله ثابت کرد که برای دستیابی به حقایق جهان هستی، باید از روش علمی آزمایش و تجربه استفاده کرد. او برای یافتن نحوه‌ی عملکرد جهان، آزمایش و

تجربه را جایگزین فلسفه و برهان کرد و برای توضیح نتایج حاصل از این تجارب، از دانش ریاضی بهره گرفت. به این ترتیب، یافته‌های کپلر و گالیله، راه را برای ورود یکی از بزرگ‌ترین دانشمندان جهان، یعنی «نیوتون» (۱۶۴۲ - ۱۷۲۷ م.) به عرصه‌ی علم و دانش هموار ساخت. نیوتون دو کار اساسی کرد. او نخست، نظریه‌ی تجربه و آزمایش را پایه و اساس تمامی علوم قرار داد. وی به خوبی می‌دانست فقط وقتی می‌توان فرضیه‌ای را در مورد ماهیّت و ساختار جهان هستی پذیرفت که آن فرضیه با نتایج حاصل از آزمایش و تجربه هم خوانی داشته باشد. به عبارت دیگر، نمی‌توان فرض کرد که چون دایره، شکل کامل و مطلوبی است، پس مدار سیارات نیز دایره‌ای شکل است؛ بلکه باید مدار سیارات را بررسی و مطالعه کنیم تا بفهمیم که چه شکلی دارند. از نظر ما، چنین طرز تفکری کاملاً طبیعی به نظر می‌رسد؛ زیرا این روشی است که علم از زمان نیوتون تا به حال، بر پایه‌ی آن استوار بوده است. ولی در قرن هفدهم میلادی دانشمندان تنها راه اثبات فرضیه‌ها و مسائل را بحث و برهان و فلسفه می‌دانستند و معتقد بودند که آزمایش و تجربه، کاری کاملاً بیهوده و غیر منطقی است. به همین دلیل، عقاید نیوتون در آن زمان، عقایدی کاملاً انقلابی محسوب می‌شد.

دومین کار بزرگ و اساسی نیوتون این بود که ثابت کرد قوانین فیزیک، قوانینی فراگیرند که نه تنها روی زمین، بلکه در خارج از آن نیز

صدق می‌کنند. به عبارت دیگر، همان قوانینی که اشیاء را روی سطح زمین نگه می‌دارند و از رها شدنشان در فضای جلوگیری می‌کنند، موجب می‌شوند که سیارات در مدارشان به دور خورشید باقی بمانند. مهم‌ترین نکته راجع به قانون جاذبه‌ی نیوتن نیز همین مسئله است که این قانون در کل جهان هستی و در هر زمانی صادق است.

«هالی» که چندین سال جوان‌تر از نیوتن بود، در چنین شرایطی قدم به عرصه‌ی علم و دانش نهاد. در ادامه خواهیم دید که هالی نقش بسزایی در انتشار عقاید و کشفیات نیوتن داشت. او حتی کلیه مخارج چاپ و انتشار اثر بر جسته‌ی نیوتن، یعنی کتاب «اصول» را بر عهده گرفت. هالی هم‌چنین با استفاده از قانون جاذبه‌ی نیوتن توانست بازگشت ستاره‌ی دنباله‌داری را که امروزه به افتخار خود او «ستاره‌ی دنباله دار هالی» نامیده می‌شد، پیش‌بینی کند. بازگشت ستاره‌ی دنباله‌دار هالی در سال ۱۷۵۹ میلادی پیش‌بینی هالی و درستی قوانین نیوتن را به اثبات رساند و موجب شد که علم نوین برای همیشه بر نحوه تفکر انسان حاکم شود. از آن پس، دیگر هیچ کس نمی‌توانست شکی در مورد قوانین ثابت حاکم بر جهان داشته باشد.

هالی به جز پیش‌بینی بازگشت ستاره‌ی دنباله‌دار و نقشی که در چاپ کتاب اصول نیوتن داشت، کارهای مهم دیگری نیز انجام داد. هالی در واقع، فردی استثنایی بود که در زمینه‌های متفاوتی کار می‌کرد. او به عنوان دانشمند، مخترع، دیپلمات و حتی ناخدای کشتی

فعالیت‌های بسیاری انجام داد. هالی دانشگاه آکسفورد را بدون گرفتن مدرک ترک کرد؛ ولی ۳۰ سال بعد به عنوان پروفسور و استاد هندسه به آن‌جا بازگشت. او به عنوان یکی از اعضای انجمن سلطنتی، مطالعات زیادی در زمینه‌های مختلف انجام داد و مقالات بسیاری منتشر کرد. شاید چنین تصوّر شود که آن‌چه هالی به خاطر آن شهرت یافت (یعنی پیش‌بینی بازگشت ستاره‌ی دنباله‌دار) در مقایسه با کشفیات دانشمندی چون نیوتن، بسیار جزئی و پیش‌پا افتاده است. اما حقیقت این است که چنین تصوّری تنها زمانی به وجود می‌آید که هالی و دانشمندانی همچون او را با دانشمند بزرگی مانند نیوتن مقایسه کنیم. در واقع، هالی نیز یکی از دانشمندانی است که در ایجاد انقلاب عظیم علمی که برای همیشه نحوه تفکر انسان را راجع به جهان هستی تغییر داد، سهیم بوده است.

سال های اول زندگی او بسیار اندک است. به علاوه، از زندگی خصوصی هالی در سال های بعد نیز اطلاعات زیادی در دست نیست. ولی خوشبختانه در نوشه ها و یادداشت های معاصرانش تا حدودی به فعالیت ها و کار های او اشاره شده است.

تا آن جا که اطلاع داریم، خانواده هالی زمانی که ادمнд جوان بود، از وضع مالی خوبی برخوردار بودند. هالی بزرگ یک منزل رostaای در پنج کیلومتری مرکز لندن (محل تولد ادمند) و خانه ای در شهر لندن داشت. آتش سوزی بزرگ سال ۱۶۶۶ میلادی باعث نابودی مقداری از دارایی های هالی بزرگ شد و به این ترتیب، درآمد ناشی از اجاره های املاکش کاهش یافت. ولی کسب و کار او - صابون سازی و تولید نمک - در اواخر دهه هی ۱۶۶۰ میلادی رونق یافت. در نتیجه، ادمند جوان از امکانات مالی خوبی برای تحصیل در بهترین مراکز آموزشی آن دوره برخوردار شد. او ابتدا به مدرسه هی «سنت پل» و سپس به دانشگاه «آكسفورد» رفت.

هالی در دوران تحصیل، دانش آموز موفقی بود و علاقه هی زیادی به اخترشناسی داشت. او در ۲۴ زوئیه هی ۱۶۷۳ میلادی وارد کالج «کوئینز» آكسفورد شد. ادمند جوان هنگام ورود به کالج، با زبان های لاتین، یونانی و عبری آشنایی داشت، ریاضی دان ماهری بود، اصول دریانوردی و جهت یابی را می دانست و تجربیات بسیاری در نجوم کسب کرده بود. او مجموعه های از ابزارهای اخترشناسی را که پدرش

زندگی و کار هالی

«ادمند هالی» طبق گفته هی خودش در هشتم نوامبر سال ۱۶۵۶ میلادی به دنیا آمد. تا کنون هیچ سند دیگری جز گفته هی خودش در مورد تاریخ تولدش به دست نیامده است. اسناد مربوط به تولد او، احتمالاً در آتش سوزی بزرگ لندن در سال ۱۶۶۶ میلادی سوخته و از بین رفته اند.

پدر هالی نیز «ادمند» نام داشت. ادمند هالی بزرگ در سال ۱۶۵۶ میلادی با «آن رابینسون» ازدواج کرد و ادمند او لین فرزند آن ها بود. ادمند جوان خواهری به نام «کاترین» و برادری به نام «همفری» داشت. کاترین در سال ۱۶۵۸ میلادی متولد شد و در کودکی در گذشت. تاریخ تولد همفری مشخص نیست؛ ولی می دانیم که در سال ۱۶۸۴ میلادی فوت کرده است.

همان طور که از این شرح مختصر برمی آید، اطلاعات ما در مورد